

Een gedeelte van hunne aantekeningen zijn soms in handschrift bewaard gebleven en komen door een louter toeval een folklorist verblijden. Waar zal hij daarvan melding maken of, wanneer de aantekeningen betrekking hebben op personen of zaken van Oost-Vlaanderen uitgeven? In "Oostvlaamsche Zanten", Daar komen ze ten dienste van de "Bibliografie van de Vlaamsche Folklore".

Alles wat op folkloristisch gebied onze provincie betreft, en aangetroffen wordt in vergeten boek of almanak, is welkom. Het zijn de "zanten", van al onze Oostvlaamsche lezers, die de banden zullen versterken tusschen hen en ons, die allen bezield zijn met piëteit en liefde voor de folklore van den geboortegrond. Ze zullen een eerste reeks van bijdragen vormen tot de ontworpen "Bibliographie van de Vlaamsche Folklore". Over een tweede reeks bijdragen spreken we een ander maal.

Alle "Oostvlaamsche Zanters", aan het werk en hun "Zanten", gestuurd aan het adres van den Sekretaris, Albrechtlaan, 5, Aalst!

Dr Paul De Keyser.

Landbouwliederen.

Prof. De Vooy's liet in Volkskunde (XXIVe jaargang, blz. 154 en vlg.) een oproep verschijnen, waarin hij de medewerkers van dat tijdschrift aanzette de volksliederen met betrekking tot den landbouw op te teekenen.

Onze provincie, niettegenstaande haar bloeiende nijverheid, is toch hoofdzakelijk een landbouwgebied gebleven. Bij vermoeienden, eentonigen arbeid, zooals dorschen, maaien, oogsten, karnen, vlasslijten, bij het spinnen en weven, twee nijverheidstakken, die met den landbouw zoo nauw verwant zijn, tracht de arbeider een gepasten, rythmischen vorm aan zijn bewegingen te geven, om zijn werk te verlichten, en die reactie uit zich gewoonlijk in een lied. Dergelijke arbeidsliederden vinden wij bij alle natuurvolkeren terug, ook bij ons Vlaamsche volk, dat nog zoo dicht bij de natuur gebleven is, Nochtans sedert het verdwijnen van de huisnijverheid, wat het spinnen en weven betreft, alsook sedert het grooter gebruik van landbouwmachines, dreigt menig lied verloren te gaan en zelfs moeten er reeds vele verloren zijn.

Natuurlijk wordt hier niet het kultuurlied met volksch karakter bedoeld, zooals er René De Clercq zoo menig uitstekend gedicht heeft, naar het echte volkslied, uit het volk opgeweld en van geslacht tot geslacht overgeleverd.

Wij geven er hier een tweetal als model op.

De 1ste stroof van een *spinlied*,

Al onder den weg van Maldegem,
Malle-Malle-Malle-Malle-Maldegem,

Al onder den weg van Maldegem,

Daar zat een wijf, dat spon.

Dat wijf, dat zat en spon,

Gielegon,

Al op een houten wieleken,

Wiele-wiele-wiele-wiele-wieleken,

Al op een houten wieleken,

Daar was geen draaiïng aan. (bis)

En nu een *oogstlied* opgeteekend te Woubrechtgem (O.V.)

De laatste voer is op de baan,

Dat in den boer zijn schuur moet gaan,

De luie boeren alleen hebben nog staan.

Niet alleenlijk de woorden zijn belangwekkend, maar vooral de wijze, die vóór de woorden is ontstaan:

Wij sluiten hier met den oproep van Prof. De Vooys in voor-
noemd artikel: "Laat dus ieder, die zich er voor interesseert en die
gegevens bezit of weet te verkrijgen, die naar ons adres opzenden.
Ook wat schijnbaar onbetekenend is, kan in verband van belang
worden.,,"

F. Van Es.

Zanten - Allerlei

II 7 (Volkslied).

DRIEKONINGENLIED. (zonder titel)

Den dag van (h)eden

Is nu weer verschenen

Dat wij op ons gemak (var. met mallekoar)

Noar Bethlejem zijn gegoan.

Wij reizen vroech en laat,

Wij doender niemand kwaad,

Als dan met kloeke(n) moed

Zingen wij veur 't kindeke Jezus zoet.